

Риёзус солиҳийн шарҳи / Ҳаё ва унинг фазилати ҳамда у билан хулқланишга одатланмоққа тарғиб қилиш ҳақида / 1888-ҳадис

1888 - وَعَنْ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ صَفِيَّةَ بِنْتِ حُيَيٍّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مُعْتَكِفًا، فَأَتَيْتُهُ أُرْوُهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ ثُمَّ قُمْتُ لِأَتَقَلِّبَ، فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا، فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «عَلَى رِسْلُكُمَا، إِنَّهَا صَفِيَّةُ بِنْتِ حُيَيٍّ» فَقَالَا: سُبْحَانَ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ يَجْرِي مِنْ ابْنِ آدَمَ مَجْرَى الدَّمِ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمَا شَرًّا أَوْ قَالَ: شَيْنًا». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ [خ 3281، م 2175].

1888. Уммул мўминин Софийя бинти Ҳуяй розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эътикофда ўтирган эдилар. Кечаси у зотни зиёрат қилишга келдим ва у зот билан гаплашдим. Кейин туриб, ортимга қайтдим. У зот мени кузатиб қўйиш учун мен билан бирга турдилар. Шу пайт ансорлар розияллоҳу анҳумодан икки киши ўтиб қолди. Улар Набий соллаллоҳу алайҳи васалламни кўриб, тезлаб кетишди. Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Шошманглар, ахир бу Сафийя бинт Ҳуяй!»** дедилар. Улар: «Субҳаналлоҳ, эй Аллоҳнинг Расули!..» дейишди. У зот: **«Шайтон инсоннинг қонюрар жойида юради. Мен қалбларингизга шайтон бирор ёмонлик [ёки нарса] солиб қўйишидан қўрқдим»**, дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Ушбу ҳадисдан олинadиган фойдалар:

1. Эътикоф масжидда бўлиши.
2. Аёл киши кечаси бирор жойга борса жоизлиги.
3. Эътикоф ўтирган кишини хотини зиёрат қилса жоиз.

4. Эътикоф ўтирган киши ўз зиёратчиси билан гаплашиб ўтирса мумкинлиги.

5. Эътикоф ўтирган киши ўз зиёратчисини кузатиб чиқса бўлиши.

6. Кишилар кўнглига ёмон гумон келтириши мумкин ишларда эҳтиёт бўлиши кераклиги. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам ҳалиги икки киши қоронғида аёл киши билан турганликларини кўриб, ҳар хил хаёлга бормасин деб аёл ўз хотинлари эканини айтиб қўйдилар.

7. Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг умматларига меҳрибонликлари. Уларга гуноҳ бўлиши мумкин нарсанинг олдини олишлари.

8. Ажабланганда «Субҳоналлоҳ» дейиш жоизлиги.

9. Шайтон инсонда қоннинг йўлида юриши, унинг ифвосидан жуда ҳам эҳтиёт бўлиш лозимлиги.

Манба: hadis.islom.uz

